Poslední pastva - Lojzíci

```
    G
1. Ráno časně vzstávám, dřív, než louky začnou kvést,
                              A         D
   stokrát už poznal jsem to, umím to snést,
     G
   stáda svá jsem pásal už jak malý hoch, ó jé,
                              D        G
   "lásku svou koním" bylo vždy přání mé.
    G
R: Pasou večer, pasou ráno, pasou se dál, jak známo,
                               A            D
   koně jsou to jediné, oč prý jsem kdy stál, já říkám:
    G
   jednou přijde den, kdy žít už nebudu chtít sám, a náhle
                             D        G
   dole v městě čeká na mě parádní flám.
2. Svítí Jižní kříž, to do hor jaro přišlo k nám,
   přichází čas lososů, kam táhnou, to znám,
   první kvítky jara cestu svou si razí dál,
   sníh z okolních kopců mizí, zázrak se stal.
R:
3. Od hor vítr fouká, slunce skrývá svou tvář,
   v podvečer už noční ptáci drží svou stráž,
   obracím se domů, koně zaháním spát,
   na druhý den ráno sen svůj nechám si zdát.
R:
R:
```